

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui:

Boianețhii Nicolai xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2016 – 04.08.2017;

Instanța de apel: 29.08.2017 - 20.12.2017;

Instanța de recurs: 03.04.2018- 25.04.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan-Vodă din 04 august 2017, Boianețhii Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, (*sustragerea de la Pereman Eugenia*) la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, (*sustragerea de la Bevziuc Iurie*) la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, (*sustragerea de la Verebcean Danic*) la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, Boianețhii Nicolai a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 187 alin. (1) Cod penal (*sustragerea deschisă din barul ÎI „Biznes Jemenii”*), deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a dispus încasarea de la Boianețchii Nicolai în bugetul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1035,04 lei.

Prin aceeași sentință, Gavriluța Victor:

- a fost achitat pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (*sustragerea de la Pereman Eugenia*), deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (*sustragerea de la Bevziuc Iurie*) a fost încetat, deoarece a intervenit decesul inculpatului;
- procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (*sustragerea de la Verebcean Danic*) a fost încetat, deoarece a intervenit decesul inculpatului.

Însă, în privința ultimului hotărârile instanțelor de judecată nu au fost contestate.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 17.10.2016, în jurul orei 23.00, Boianețchii Nicolai fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în incinta barului ÎI „Biznes Jemenii”, situat în s. Slobozia, r. Ștefan Vodă, ce constituie un loc public, acționând cu intenție directă, încălcând grosolan ordinea publică și normele sociale de conduită unanim recunoscute, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, la observația lui Covali Valentina, care activează în calitate de vânzător la întreprinderea sus-indicată, fără vreun motiv, în prezența martorului Gavriluța Victor, s-a exprimat în adresa vânzătorului, cu cuvinte necenzurate și din intenții huliganice a deteriorat în incinta barului două sticle de bere.

Tot el, în noaptea spre 11.09.2016, aproximativ la ora 01.00, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns în gospodăria lui Pereman Eugenia situată în s. xxxx, r. xxxx, de unde pe ascuns a sustras carne și slănină de porc, cauzând părții vătămate o daună materială în sumă totală de 2000 lei, care reprezintă o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, la 12.08.2016, ora exactă nu a fost stabilită, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Gavriluța Victor, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns prin deteriorarea ușii de la intrare în domiciliul lui Bevziuc Iurie, din s. xxxx, r. xxxx și în mod intenționat, pe ascuns, a sustras televizorul de model „Philips” de culoare neagră, cu costul de 475 Euro, echivalent cu 9390,75 lei MD și o mașină de spălat de model „Smart Activa” de culoare albă, cu costul de 1000 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 10 390,75 lei.

Tot el, la 13.08.2016, ora exactă nu a fost stabilită, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Gavriluța Victor, aflându-se în domiciliul lui Verebcean Danic, din s. xxxx, r. xxxx și având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, pe ascuns, a sustras un calculator de masă, de model „Samsung” de culoare neagră, boxele de model „BBK” de culoare cafenie, tastatura, mausul și un aparat de masaj de culoare albă, cu costul total de 4000 lei și un cuțit cu costul de 13 dolari SUA, echivalentul sumei 257 lei

și un parfum cu costul de 45 dolari SUA, echivalentul sumei 889,65 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 5146,65 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boianețchii Nicolai să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 187 alin. (1) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare. Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial, de stabilit inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată, inclusiv din oficiu, sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boianețchii Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, (*sustragerea de la Bevziuc Iurie*) la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, (*sustragerea de la Verebcean Dancic*) la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile de judecată în sumă de 1035 (una mie treizeci și cinci) lei 04 bani, suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza dată, au fost trecute în contul statului

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul penal a reținut că, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, a casat parțial, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința instanței de fond ca urmare a faptului că nu a fost stabilită corect fapta infracțională incriminată inculpatului (*episoadele sustragerii bunurilor de la părțile vătămate Bevziuc Iurie și Verebcean Dancic*).

În acest sens, instanța de apel a relevat că instanța de fond a stabilit eronat cuantumul prejudiciului cauzat părților vătămate Bevziuc Iurie și Verebcean Dancic. Așadar, ce ține de stabilirea cuantumulului prejudiciului cauzat părții vătămate Bevziuc Iurie, instanța de apel a reținut că, la data comiterii infracțiunii – 12.08.2016, cursul valutar pentru 1 Euro constituia 20.62 lei, astfel încât valoarea televizorului de model „Philips” de culoare neagră, cu costul de 475 Euro constituie echivalentul a 9794,50 lei, iar ce ține de stabilirea cuantumulului prejudiciului cauzat părții vătămate Verebcean Dancic, instanța de apel a reținut că la data comiterii infracțiunii – 13.08.2016, cursul

valutar pentru 1 Dolar constituia 17,55 lei, astfel încât valoarea parfumului, cu costul de 45 Dolari constituie echivalentul a 789,75 lei.

Astfel, în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1), 2), 394 alin. (1), pct. 1), 2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, Boianețchii Nicolai la 12.08.2016, ora exactă nu a fost stabilită, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Gavriluța Victor, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a pătruns prin deteriorarea ușii de la intrare în domiciliul lui Bevziuc Iurie, din s. xxxx, r. xxxx și în mod intenționat, pe ascuns, a sustras televizorul de model „Philips” de culoare neagră, cu costul de 475 Euro, echivalent cu 9794,50 lei MD și o mașină de spălat de model „Smart Activa” de culoare albă, cu costul de 1000 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 10794,50 lei.

Tot el, la 13.08.2016, ora exactă nu a fost stabilită, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Gavriluța Victor, aflându-se în domiciliul lui Verebcean Danic din s. xxxx, r. xxxx și având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, pe ascuns, a sustras un calculator de masă, de model „Samsung” de culoare neagră, boxele de model „BBK” de culoare cafenie, tastatura, mausul și un aparat de masaj de culoare albă, cu costul total de 4000 lei și un cuțit cu costul de 13 dolari SUA, echivalentul sumei 228,15 lei și un parfum cu costul de 45 dolari SUA, echivalentul sumei 789,75 lei, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 5017,9 lei.

Colegiul penal apreciind probele administrate la cauza penală, a atestat vinovăția inculpatului Boianețchii Nicolai, fiind prezente în acțiunile acestuia elementele infracțiunii de furt, evidențiindu-se cu certitudine elementele obiectului juridic special ce atentează la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor, și anume a obiectului juridic material.

În acest sens, instanța de apel a relevat, că conform proceselor-verbale cu privire la ridicarea obiectelor s-a constatat că majoritatea bunurilor furate au fost ridicate din biserica din s. Slobozia și doar unele bunuri au fost ridicate de la Tudorean Nicolae. Fapt notoriu este că tatăl inculpatului Boianețchii Nicolai este preot la biserica din s. Slobozia, respectiv, deoarece tatăl inculpatului este preot, fiul acestuia avea acces deplin în biserică și mai mult ca atât, Boianețchii Nicolai cunoștea și schema bisericii.

Cu referire la episodul infracțional incriminat inculpatului privind sustragerea deschisă din barul ÎI „Biznes Jemenii”, instanța de apel analizând probele administrate la cauza penală a reținut că instanța de fond corect a stabilit că pe acest capăt de acuzație, Boianețchii Nicolai urmează a fi achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

La acest capitol, instanța de apel a constatat că inculpatul nu a sustras bunurile din barul ÎI „Biznes Jemenii”, ci a luat aceste produse pe datorie, astfel după cum obișnuia să facă și anterior.

Faptul că Boianețchii Nicolai a luat aceste produse pe datorie se confirmă prin însuși declarațiile sale, care coroborează cu declarațiile martorilor Gavriluța Victor și Covali Valentina, cât și cu conținutul înregistrărilor video din 17.10.2016, din care rezultă că inculpatul a procurat bunurile pe datorie, iar vânzătoarea a acceptat acest lucru. La fel, instanța de apel a reținut că la materialele cauzei au fost anexate copii din caietul de la bar, care confirmă că el are mai multe datorii la acest bar.

Astfel, din caietul de datorii al barului figurează că Boianețchii Nicolai este dator cu suma de 360 lei, pentru procurarea sticlelor de bere, a coniacului și țigărilor (f.d. 26), adică a produselor care îi sunt incriminate că le-ar fi jefuit.

Din înregistrarea video se vede că bunurile i-au fost date benevol de către vânzătoare și nu au fost jefuite. Între inculpat și vânzătoare a fost încheiat un contract, astfel nefiind prezente elementele vreunei infracțiuni, nefiind constatată existența laturii obiective și subiective a infracțiunii de jaf.

În ceea ce privește declarațiile martorului Covali Valentina, care în instanța de apel a indicat că nu a permis inculpatului de a lua produsele, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece ele vin în contradicție cu materialele administrate la cauză și anume cu copiile din carnetul cu datorii de unde rezultă că Boianețchii Nicolai este dator cu suma de 360 lei, pentru procurarea sticlelor de bere, a coniacului și țigărilor, precum și cu înregistrările video din 17.10.2016, din care rezultă că inculpatul a procurat bunurile pe datorie, iar vânzătoarea a acceptat acest lucru.

Ca urmare, instanța de fond corect a conchis că inculpatul nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal, iar în privința ultimului pe acest capăt de acuzație urmează a fi pronunțată o sentință de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că el anterior a fost judecat, dar antecedentele penale sunt stinse, nu se află la evidența medicului narcolog, la locul de trai se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar ca circumstanță agravantă s-a reținut faptul comiterii infracțiunilor în stare de ebrietate alcoolică, ceea ce a stat la baza concluziei că inculpatul urmează a fi izolat de societate în vederea atingerii scopului pedepsei penale și anume - restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1035,04 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată este neîntemeiată, or, în conformitate cu alin. (3), art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Astfel, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal în sumă totală de 1035,04 lei, se trec în contul statului, or, acestea sunt cheltuieli suportate în cadrul

urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit, or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că:

- soluția instanței de apel privind menținerea achitării pe art. 187 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată, deoarece martorul Covali Valentina a explicat că nu a permis luarea produselor de către inculpat și inscripția în carnet a efectuat-o după ce acesta a ieșit din încăpere, cu scopul de a se asigura că poate fi recuperat prețul produselor;

- instanța de apel nu a examinat posibilitatea achitării de către inculpat a cheltuielilor de judecată chiar dacă de procuror s-a solicitat încasarea acestora.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul contestă decizia instanței de apel doar în partea menținerii achitării inculpatului pe învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (1) Cod penal și dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 1035 lei, invocând drept temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.*

Colegiul constată că temeiul invocat pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, instanța de recurs reiterează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în speță. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția de achitare a instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că, instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței de achitare pe art. 187 alin. (1) Cod penal.

Decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate și invocate la pct.4.1 a prezentei decizii, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (1) Cod penal.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește prin probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții, or, instanța

de apel după o sentință de achitare a audiat pe viu inculpatul Boianețchii Nicolai și martorii și a cercetat și verificat probatoriul administrat la caz.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul sentinței și deciziei, iar careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, corect instanța de apel ajungând la concluzia de a menține sentința primei instanțe în partea achitării inculpatului Boianețchii Nicolai.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul reține că, la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate și lipsite de suport probator și legal și de aceea, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare menționate.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui Boianețchii Nicolai, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 23 mai 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun